A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hetedik tanács)

2011. június 16.*

A C-152/10. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Højesteret (Dánia) a Bírósághoz 2010. március 31-én érkezett, 2010. március 8-i határozatával terjesztett elő az előtte

az **Unomedical A/S**

és

a **Skatteministeriet**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hetedik tanács),

tagjai: D. Šváby tanácselnök, G. Arestis (előadó) és J. Malenovský bírák,

* Az eljárás nyelve: dán.

főtanácsnok: P. Cruz Villalón,
hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2011. március 3-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az Unomedical A/S képviseletében A. Hedetoft és M. Andersen advokater,

– a dán kormány képviseletében B. Weis Fogh, meghatalmazotti minőségben, segítője: K. Lundgaard Hansen advokat,

– az Európai Bizottság képviseletében L. Bouyon, meghatalmazotti minőségben, segítője: N. Fenger professzor,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatali iránti kérelem a vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.) I. mellékletében szereplő, az alapügyben alkalmazandó változat szerinti Kombinált Nómenklatúra

(a továbbiakban: KN) értelmezésére, és különösen a KN 90. árucsoportjában szereplő fogalmak, az „alkatrészek” és a „tartozékok” jelentésére irányul.

2 E kérelmet az Unomedical A/S (a továbbiakban: Unomedical) és a Skatteministeriet (dán adóügyi minisztérium) között folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő, melynek tárgya: a katéterekhez való vizeletgyűjtő zsákok és dializáló berendezésekhez való gyűjtőzsákok tarifális besorolása.

Jogi háttér

A KN

3 A KN azon harmonizált áruleíró és kódrendszeren (a továbbiakban: HR) alapul, amelyet a Vámegyüttműködési Tanács, jelenleg a Vámigazgatások Világszervezete dolgozott ki, és a harmonizált áruleíró és kódrendszerről szóló, 1983. július 14-én Brüsszelben aláírt nemzetközi egyezmény (a továbbiakban: a HR-ről szóló egyezmény) hozott létre, és amelyet – annak 1986. június 24-én kelt módosító jegyzőkönyvével együtt – az Európai Gazdasági Közösség nevében az 1987. április 7-i 87/369/EGK tanácsi határozat (HL L 198., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 288. o.) hagyott jóvá.

4 A KN értelmezésére vonatkozó általános szabályok annak első része I. szakaszának A. címe alatt találhatók. E szabályok teljes egészükben megegyeznek az alapügyben alkalmazandó változattal, és a következőképpen rendelkeznek:

„Az áruknak a [KN-ba] történő besorolására a következő elvek az irányadók:

1. Az áruosztályok, árucsoportok és árualcsoportok címe csak a hivatkozások megkönnyítésére szolgál; jogi szempontból az áruk besorolását a vámtarifaszámokban szereplő árumegnevezések és az azokhoz kapcsolódó, az áruosztályokhoz, illetve az árucsoportokhoz tartozó megjegyzések alapján, valamint – ha az adott vámtarifaszám vagy megjegyzés eltérően nem rendelkezik – a következő rendelkezések alapján kell meghatározni.

[…]

6. A vámtarifaszámok alszámai alá történő árubesorolást a vámtarifaalszámok szövegében foglalt árumegnevezések, az azokhoz kapcsolódó esetleges alszámos megjegyzések, valamint a fenti általános szabályok megfelelő alkalmazásával kell meghatározni azzal, hogy csak azonos szintű vámtarifaalszámok hasonlíthatók össze. E szabály értelmében a vonatkozó áruosztályhoz és árucsoporthoz tartozó megjegyzéseket is alkalmazni kell, feltéve hogy azok ellentétes rendelkezést nem tartalmaznak."

5 A KN második része VII. áruosztályának 39. árucsoportja a „műanyagok és ezekből készült áruk" besorolására vonatkozik.

6 Az alapügybeli tényállás bekövetkezésekor, azaz 2001 májusa és 2003 decembere között az említett 39. árucsoport többek között a következő vámtarifaszámokat és vámtarifaalszámokat tartalmazta:

„3926 Műanyagból készült más áruk […]

3926 90 – Más: […]

3926 90 99 – –Más."

7 A KN 39. árucsoportjához fűzött 2. megjegyzés r) pontjából kiderül, hogy nem tartoznak ebbe az árucsoportba „a 90. árucsoportba tartozó áruk (pl. optikai elemek, szemüvegkeretek, rajzolóeszközök)”.

8 A KN második része XVIII. áruosztályának 90. árucsoportja többek között „orvosi vagy sebészeti műszerek és készülékek; mindezek alkatrészei és tartozékai” besorolására irányul.

9 Egész pontosan a KN 9018 vámtarifaszám az alapügybeli tényállás bekövetkezésekor a következőképpen rendelkezett:

„9018 Orvosi, sebészeti, fogászati vagy állatorvosi műszer és készülék, szcintigráf készülék is, más elektromos gyógyászati és látásvizsgáló készülék:

[…]

9018 20 00 – […]

– Fecskendő, tű, katéter, kanül és hasonlók:

[…]

9018 39 00 – – Más

[…]

9018 90 – Más műszer és készülék:

[…]

9018 90 30 – – Vesedializáló berendezés (művese, vesegép és dializátor).”

10 A KN 90. árucsoportjához fűzött magyarázatok különösen az alábbi fejtegetéseket tartalmazzák az ebbe az árucsoportba tartozó árucikkek alkatrészeivel és tartozékaival kapcsolatban:

„2. Az e megjegyések 1. pontjában foglaltakra is figyelemmel, azokat az alkatrészeket és tartozékokat, amelyeket az ebbe az árucsoportba tartozó gépekhez, készülékekhez, műszerekhez vagy eszközökhöz használnak, az alábbi szabályok szerint kell besorolni:

a) az ebbe az árucsoportba, valamint a 84., 85. vagy 91. árucsoportba tartozó áruk (a 8485, 8548 és 9033 vtsz. alá tartozó kivételével) alkatrészként és tartozékként minden esetben a saját vtsz.-uk alá tartoznak;

b) az egyéb alkatrészeket és tartozékokat, ha kizárólag vagy elsősorban egy meghatározott géphez, műszerhez vagy készülékhez valók, vagy ugyanazon vtsz. alá tartozó több géphez, műszerhez vagy készülékhez használatosak (beleért-

ve a 9010, 9013 vagy 9031 vtsz. alá tartozó árukat is), a megfelelő gép, műszer vagy készülék vtsz.-a alá kell besorolni;

c) minden más alkatrész és tartozék a 9033 vtsz. alá tartozik."

A 8473 vámtarifaszámhoz fűzött HR magyarázó megjegyzés

11 A HR-ről szóló egyezmény 6. cikkének (1) bekezdése alapján a Vámegyüttműködési Tanács keretén belül létrejött a „Harmonizált Rendszer Bizottság" elnevezésű bizottság, amelynek tagjai a Szerződő Felek képviselői. E bizottság feladata különösen, hogy javaslatot tegyen az említett egyezmény módosítására, illetve megfogalmazza a HR értelmezését szolgáló magyarázó megjegyzéseket, illetve az osztályozási és egyéb véleményeket.

12 Az említett egyezmény 3. cikkének (1) bekezdése szerint minden Szerződő Fél kötelezettséget vállal arra, hogy tarifa- és statisztikai nómenklatúrái megegyeznek a HR-rel, minden hozzátoldás és változtatás nélkül felhasználja annak valamennyi vámtarifaszáma és alszáma szövegét és a hozzájuk tartozó kódszámokat, és követi az említett rendszer számozási sorrendjét. Minden Szerződő Fél kötelezettséget vállal arra is, hogy alkalmazza a HR általános értelmezési szabályait, valamint a HR áruosztályainak, árucsoportjainak és alszámainak valamennyi megjegyzését, és nem módosítják az utóbbiak hatályát.

13 A 8473 vámtarifaszámhoz fűzött HR magyarázó megjegyzés így szól:

„Az e vtsz. alá tartozó tartozékok az abból a célból szerkesztett cserélhető alkatrészek vagy eszközök, amelyek a gépet alkalmassá teszik egy meghatározott műveletre, vagy a gép fő feladatával kapcsolatos különleges művelet elvégzésére, vagy bővítik a géppel végezhető műveletek körét."

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

14 Az Unomedical 2001 májusa és 2003 decembere között katéterekhez való vizeletgyűjtő zsákokat és dializáló berendezésekhez való gyűjtőzsákokat hozott be Dániába.

15 A kérdést előterjesztő bíróság szerint a katéterekhez való vizeletgyűjtő zsákok 2 liter űrtartalmú, fekvőbetegeknek szánt zsákok. Műanyag fóliából és fröccsöntött műanyag elemekből készülnek. A zsákokat szabvány ballonkatéterrel való együttes felhasználásra tervezték, de katéter nélkül importálják és értékesítik őket. Arra szolgálnak, hogy összegyűjtsék a vizeletet és egyúttal steril környezetet biztosítsanak a katéter körül, valamint lehetővé tegyék a leeresztett vizelet megfigyelését, mérését és az abból való mintavételt.

16 E zsákok felső részéhez egy cső csatlakozik, amelyre a vizelet átfolyási sebességének megfelelő méretű kanült ragasztottak. A kanül egyik vége olyan csatlakozóval van ellátva, amely szabvány ballonkatéterhez köthető, de lehetővé teszi a vizeletminta vételét is. Ezenkívül visszafolyásgátló szelepet is erősítettek e zsákokra, amely arra szolgál, hogy megakadályozza a vizelet visszafolyását a zsákból a beteg hólyagjába. A zsákok alulsó részén elhelyezett csőre illesztették az ürítésre használt leeresztő szelepet. E zsákokat rendszeresen ürítik, és általában hetente legalább egyszer cserélik.

17 A dializáló berendezésekhez való gyűjtőzsákokkal kapcsolatban a kérdést előterjesztő bíróság hangsúlyozza, hogy ezek olyan hemodialízis-zsákok, amelyeket úgy terveztek, hogy kifejezetten a dializáló berendezéshez lehessen illeszteni őket, amelynek feladata, hogy megtisztítsa a beteg vérét, és kiválassza a folyadéktöbbletet a testből, ha a beteg veséi erre már nem képesek. E 2 liter űrtartalmú műanyag zsákok arra szolgálnak, hogy összegyűjtsék a dializáló berendezés által kiválasztott folyadéktöbbletet. E

zsákokat használat közben a dialízáló berendezés alatti akasztóra függesztik, továbbá a zsákokon van egy cső, amelynek a végére olyan csatlakozót rögzítettek, amellyel a zsákot a dialízáló berendezéshez kötik.

18 A dializáló berendezéseket általában olyan rendszerrel látják el, amely elektronikus úton megakadályozza vagy megszakítja a dialízist abban az esetben, ha az illesztések szivárgása vagy a csövekbe kerülő levegő szakadást okoz a zárt rendszerben. Ehhez hasonlóan úgy tervezik a dialízáló berendezéseket, hogy azok leállnak és riasztanak abban az esetben, ha a dializiszsákok megtelnek, vagy nem megfelelően kapcsolódnak a berendezéshez.

19 A nordsjællandi regionális vámhivatal (Told-Skat Nordsjælland, Region Helsingør, Elseneur) – mivel úgy ítélte meg, hogy a zsákok mint „műanyagok és ezekből készült áruk" a 3926 90 99 vámtarifaalszám alá sorolandók – ezen áruk 2001. május 1. és 2003. december 31. közötti behozatala után 6,5%-os vámot vetett ki az 1996. december 19-i 82/97/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 1997. L 17., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 8. kötet, 179. o.; helyesbítés: HL 1997. L 179., 11. o.) módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet 307. o.; a továbbiakban: Vámkódex) alapján.

20 Az Unomedical e határozatot a Landsskatteretten (adóügyi bíróság) előtt megtámadta, mivel úgy vélte, hogy az importált zsákokat, vagyis a katéterekhez való vizeletgyűjtő zsákokat a KN 9018 39 00 vámtarifaalszám alá, a dializáló berendezésekhez való gyűjtőzsákokat pedig a KN 9018 90 30 vámtarifaalszám alá e nómenklatúra 90. árucsoportjában szereplő katéter, illetve dializáló berendezés „alkatrészeiként" és/vagy „tartozékaiként" kell besorolni, és ezért ezek mentesülnek a vámfizetés alól. A Landsskatteretten 2005. november 15-i határozatában megerősítette a Told-Skat Nordsjælland, Region Helsingør határozatát.

21 Ezt követően az Unomedical az Østre Landsret (keleti regionális bíróság) elé vitte az ügyet, amely 2007. december 19-i ítéletével elutasította e jogorvoslati kérelmet. Az Østre Landsret döntésében többek között a Bíróság C-276/00. sz. Turbon International ügyben 2002. február 7-én hozott ítéletére (EBHT 2002., I-1389. o.) hivatkozott, amelyben a Bíróság a KN 8473 vámtarifaszám tekintetében meghatározta az „alkatrészek" és „tartozékok" fogalmát, és úgy ítélte meg, hogy nincs elegendő indok arra, hogy az említett fogalmak meghatározása más vámtarifaszámok vonatkozásában is alkalmazásra kerüljön.

22 Mindamellett az Østre Landsret úgy vélte, hogy a katéter működése nem függ olyan vizeletgyűjtő zsák alkalmazásától, mint amely az alapügyben felmerült, és arra a következtetésre jutott, hogy az ilyen típusú zsák nem tekinthető a katéter „tartozékának". A dializáló berendezésekhez való gyűjtőzsákokkal kapcsolatban e bíróság úgy vélte, hogy e zsákok nem magához a dialízis folyamatához járulnak hozzá, ezért nem tekinthetők e berendezések „alkatrészeinek". Ebből következően az Østre Landsret szerint e két zsákfajta mint „műanyagok és ezekből készült áruk" a KN 39. árucsoportba sorolandó. Ezt követően az Unomedical a Højesterethez (dán legfelsőbb bíróság) fordult.

23 Tekintettel arra, hogy az alapügyben érintett zsákok besorolása a KN 90. árucsoportjában szereplő „alkatrészek" és „tartozékok" kifejezések értelmezésétől függ, a Højesteret úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Azt a műanyagból készült dialíziszsákot, amelyet kifejezetten dializáló berendezéshez terveztek, és amely kizárólag dializáló berendezéssel együtt használható

– a Közös Vámtarifa 90. árucsoportjához kapcsolódó 2. b) árucsoport megjegyzése értelmében mint a dializáló berendezés »alkatrészét« és/vagy »tartozékát« a KN 90. árucsoport [9018 90 30] vámtarifaalszáma alá kell-e besorolni,

vagy

– mint »műanyagot« vagy »ezekből készült árut« a KN 39. árucsoport 3926 90 99 vámtarifaalszáma alá?

2) Azt a műanyagból készült vizeletgyűjtő zsákot, amelyet kifejezetten katéterhez terveztek, és amely kizárólag katéterrel együtt használható, és amelyet gyakorlatilag kizárólag katéterrel együtt használnak

– a Közös Vámtarifa 90. árucsoportjához kapcsolódó 2. b) árucsoport megjegyzése értelmében mint a katéter »alkatrészét« és/vagy »tartozékát« a KN 90. árucsoport [9018 39 00] vámtarifaalszáma alá kell-e besorolni,

vagy

– mint »műanyagot« vagy »ezekből készült árut« a KN 39. árucsoport 3926 90 99 vámtarifaalszáma alá?"

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

24 Két kérdésével, melyeket együttesen kell vizsgálni, az előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni a Bíróságtól, hogy a 2001. május 1. és 2003. december 31. közötti időszak vonatkozásában a műanyag gyűjtőzsákokat katéter vagy dializáló berendezés „alkatrészeinek" és/vagy „tartozékainak" kell-e tekinteni, és emiatt a KN 9018 vámtarifaszám alá tartoznak, vagy e zsákokokat mint „műanyagból készült árukat" a KN 3926 vámtarifaszám alá kell sorolni.

25 Előzetesen emlékeztetni kell a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatára, amely szerint a jogbiztonság és az ellenőrzések elősegítése érdekében az áruk tarifális besorolásának meghatározó feltételeit általában az áruk objektív jellemzői és tulajdonságai között kell keresni, amint azokat a KN vámtarifaszám és az áruosztályok, illetve árucsoportok megjegyzései meghatározzák (lásd többek között a C-142/06. sz. Olicom-ügyben 2007. július 18-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-6675. o.] 16. pontját; a C-376/07. sz., Kamino International Logistics ügyben 2009. február 19-én hozott ítélet [EBHT 2009., I-1167. o.] 31. pontját, valamint a C-288/09. és C-289/09. sz., British Sky Broadcasting Group és Pace egyesített ügyekben 2011. április 14-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-2851. o.] 60. pontját).

26 A jelen esetben az alapügyben szereplő műanyag gyűjtőzsákokat objektív jellemzőik alapján főszabály szerint a KN 39. árucsoportjába kell besorolni. Ugyanakkor meg kell állapítani, hogy a KN 39. árucsoportjához fűzött 2. megjegyzés r) pontja szerint nem tartoznak ebbe az árucsoportba a KN 90. árucsoportba tartozó áruk. Következésképpen meg kell vizsgálni, hogy az alapügyben szereplő áruk az említett 90. árucsoportba, pontosabban a 9018 vámtarifaszám alá sorolhatók-e.

27 Az alapeljárásban részt vevő felekhez hasonlóan célszerű megjegyezni, hogy a katéterek és a dializáló berendezések mint „orvosi […] műszerek és készülékek" a KN 9018 vámtarifaszám alá tartoznak. A katéterekhez való vizeletgyűjtő zsákok és a dializáló berendezésekhez való gyűjtőzsákok KN 9018 vámtarifaszám alá történő sorolása csak azzal a feltétellel lehetséges, ha az említett zsákokat valamely katéter, illetve dializáló berendezés „alkatrészeinek" vagy „tartozékainak" lehet tekinteni.

28 Ebben az értelemben a KN 90. árucsoportjához fűzött 2. megjegyzés b) pontja kimondja, hogy „az […] alkatrészeket és tartozékokat, ha kizárólag vagy elsősorban egy meghatározott géphez, műszerhez vagy készülékhez valók, vagy ugyanazon vtsz. alá tartozó több géphez, műszerhez vagy készülékhez használatosak […], a megfelelő gép, műszer vagy készülék vtsz.-a alá kell besorolni".

29 E tekintetben a kérdést előterjesztő bírósághoz hasonlóan meg kell állapítani, hogy a 2658/87 rendelet alapügyben alkalmazandó változata a KN 90. árucsoport tekintetében nem határozza meg az „alkatrészek" és „tartozékok" fogalmát. Ugyanakkor a Bíróság a nyomtatóba való tintapatronok besorolása során e fogalmak KN 8473 vámtarifaszámhoz kapcsolódó jelentéséről ítélkezve kifejtette, hogy az „alkatrész" fogalma azt feltételezi, hogy létezik egy egész, amelynek működéséhez ez az alkatrész elengedhetetlen, a „tartozék" fogalma pedig olyan cserélhető felszerelési eszközt jelent, amely alkalmassá teszi a berendezést egy speciális feladat elvégzésére, vagy lehetővé teszi a fő funkciójával összefüggő további szolgáltatás elérését, illetve szélesíti annak alkalmazási területét (lásd a fent hivatkozott Turbon International ügyben hozott ítélet 30. és 32. pontját).

30 A jelen esetben semmi nem enged arra következtetni, hogy az említett fogalmakat ne lehetne a KN 8473 és 9018 vámtarifaszám esetében is ezzel egyezően meghatározni. Sőt az azonos fogalommeghatározások alkalmazása e két vámtarifaszám esetében biztosítja a Közös Vámtarifa koherens és egységes alkalmazását.

31 Ehhez kapcsolódóan az „alkatrészek" fogalmát illetően hangsúlyozni kell, hogy a C-183/06. sz. RUMA-ügyben 2007. február 15-én hozott ítélet (EBHT 2007., I-1559. o.) 31. pontjában a Bíróságnak alkalma nyílott arra, hogy a fent hivatkozott Turbon International ügyben hozott ítéletben meghatározott fogalmat a KN 8473 vámtarifaszámmal összefüggésben olyan kérdés kapcsán alkalmazza, amely egy adott terméknek a KN 85. árucsoport különböző vámtarifaalszámai közötti besorolására vonatkozott.

32 A fent hivatkozott Turbon International ügyben hozott ítéletben a „tartozékok" fogalmával kapcsolatban a Bíróság e fogalom meghatározása során a KN 8473 vámtarifaszámra vonatkozó HR magyarázó megjegyzés szövegére hivatkozik.

33 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlat szerint mind a Közös Vámtarifa árucsoportjait megelőző megjegyzések, mind a HR magyarázó megjegyzései a Közös Vámtarifa egységes alkalmazása lényeges eszközeinek minősülnek, és ily módon hasznos segítséget nyújtanak annak értelmezéséhez (lásd különösen a C-338/95. sz. Wiener SI-ügyben 1997. november 20-án hozott ítélet [EBHT 1997., I-6495. o.] 11. pontját és a fent hivatkozott Turbon International ügyben hozott ítélet 22. pontját). Ebből következik, hogy ennek ellentmondó körülmények hiányában a KN 9018 vámtarifaszámra is alkalmazni kell a „tartozékoknak" a fent hivatkozott Turbon ügyben hozott ítéletben kifejtett fogalmát, amely a 8473 vámtarifaszámra vonatkozó HR magyarázó megjegyzésen alapul.

34 Ezenkívül azt is rögzíteni kell, hogy a KN 90. árucsoportjához fűzött 2. megjegyzés a) pontja a KN 84., 85., 90. és 91. árucsoportja vonatkozásában hivatkozik az „alkatrészek" és „tartozékok" fogalmára, ami ily módon arra enged következtetni, hogy az említett fogalmak ezekben az árucsoportokban azonos jelentésűek.

35 Az alapügyben érintett termékeket illetően meg kell állapítani, hogy azok egyike sem minősíthető katéter (9018 39 00 vámtarifaalszám), illetve dializáló berendezés (művese) (9018 90 30 vámtarifaalszám) „alkatrészének", illetve „tartozékának".

36 Sem a katéterekhez való vizeletgyűjtő zsákok, sem pedig a dializáló berendezésekhez való gyűjtőzsákok nem elengedhetetlenek az ilyen eszközök, illetve berendezések működéséhez. Úgy tűnik ugyanis, hogy a katéter működése nem feltételezi vizeletgyűjtő zsák meglétét, és ugyanígy a dializáló berendezés működése sem függ a dializishez használt gyűjtőzsák meglététől, mivel a vértisztítási folyamat már lezárul e zsák használatakor, amely csak arra szolgál, hogy összegyűjtse a kiválasztott folyadékot (lásd analógia útján a C-339/98. sz. Peacock-ügyben 2000. október 19-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-8947. o.] 21. pontját és a fent hivatkozott Turbon International ügyben hozott ítélet 30. pontját).

37 Ez utóbbi megállapítást nem kérdőjelezi meg az a körülmény sem, hogy a dializáló berendezés csak ilyen zsák jelenlétében működik. E tekintetben elegendő megállapítani, amint az Európai Bizottság is megjegyezte, hogy amennyiben nincs az említett berendezésben ilyen biztonsági rendszer, a dialízis zsák nélkül is elvégezhető, mivel ez a biztonsági rendszer csupán a berendezés és az említett zsák között hoz létre kapcsolatot (lásd analógia útján a C-250/05. sz. Turbon International ügyben 2006. október 26-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-10351. o.] 23. pontját).

38 Hasonlóképpen az említett zsákok nem teszik alkalmassá a fent említett eszközöket és berendezéseket speciális feladat elvégzésére, és nem teszik lehetővé a fő funkcióikkal összefüggő további szolgáltatás elérését, illetve nem szélesítik alkalmazási területüket. Ugyanis a katéterre kötött gyűjtőzsák egyetlen feladata, hogy összegyűjtse a kiválasztott folyadékokat azt követően, hogy maga a katéter betöltötte szerepét, amely abban merül ki, hogy levezeti a húgyhólyagban lévő vizeletet. A dializáló berendezéshez való gyűjtőzsák pedig nem teszi lehetővé, hogy e berendezés más feladatot lásson el, mint amelyre szolgál, azaz hogy megtisztítja a vért.

39 A fenti megfontolások alapján nem sorolhatók a KN 90. árucsoportba az olyan áruk, mint amelyek az alapügyben is szerepelnek. Azokat tehát mint „műanyagból készült árukat" a KN 3926 vámtarifaszám alá, egész pontosan a KN 3926 90 99 vámtarifaalszám alá kell besorolni.

40 Végeredményben ezt a besorolást erősítik meg a Vámkódex Bizottság és a HR Bizottság áruosztályozási véleményei is, amelyek az alapügyben érintett, ilyen típusú zsákokat a KN 3926 vámtarifaszám alá sorolják.

41 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy azok a vélemények, amelyeket e két bizottság kiadott, bár nem rendelkeznek kötelező hatállyal, mégis olyan fontos tényezők, amelyek biztosítják a Vámkódexnek a tagállamok vámhatóságai általi egységes alkalmazását, és ekként a Vámkódex-értelmezés lényeges eszközének tekinthetők (lásd ebben az értelemben a C-486/06. sz. Van Landeghem-ügyben 2007.

december 6-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-10661. o.] 25. pontját és a C-165/07. sz. Ecco Sko ügyben 2008. május 22-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-4037. o.] 47. pontját).

42 Ezenkívül célszerű pontosítani, hogy az Unomedical által felhozott érveléssel szemben ezek az értelmező vélemények, amelyek alapján nem került sor rendelet elfogadására, jogszerűen alkalmazhatók azokra a jogviszonyokra, amelyek az említett vélemények elfogadása előtt keletkeztek, illetve jöttek létre.

43 Következésképpen a feltett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a KN-t akként kell értelmezni, hogy azt a műanyagból készült, dialízishez használt gyűjtőzsákot, amelyet kifejezetten dializáló berendezéshez (műveséhez) való felhasználásra terveztek, és amely kizárólag így használható, 2001 májusa és 2003 decembere között mint „műanyagokat és ezekből készült árukat" e nómenklatúra 3926 90 99 vámtarifaalszáma alá kellett besorolni, azt a műanyagból készült vizeletgyűjtő zsákot pedig, amelyet kifejezetten katéterhez való felhasználásra terveztek, és amely emiatt csak így használható, ugyanezen időszakban mint „műanyagokat és ezekből készült árukat" az említett nómenklatúra 3926 90 99 vámtarifaalszáma alá kellett besorolni.

A költségekről

44 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hetedik tanács) a következőképpen határozott:

A vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletében szereplő, az alapügyben alkalmazandó változat szerinti Kombinált Nómenklatúrát akként kell értelmezni, hogy azt a műanyagból készült, dialízishez használt gyűjtőzsákot, amelyet kifejezetten dializáló berendezéshez (műveséhez) való felhasználásra terveztek, és amely kizárólag így használható, 2001 májusa és 2003 decembere között mint „műanyagokat és ezekből készült árukat" e nómenklatúra 3926 90 99 vámtarifaalszáma alá kellett besorolni, azt a műanyagból készült vizeletgyűjtő zsákot pedig, amelyet kifejezetten katéterhez való felhasználásra terveztek, és amely emiatt csak így használható, ugyanezen időszakban mint „műanyagokat és ezekből készült árukat" az említett nómenklatúra 3926 90 99 vámtarifaalszáma alá kellett besorolni.

Aláírások